

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 731

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 august 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI		
Decizia nr. 235 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală	2–5	9.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 14/2021 privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali	14
Decizia nr. 237 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 ¹ și 488 ⁶ din Codul de procedură penală	6–9	10.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA		
2.569. — Ordin al ministrului sănătății privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.701/2020 pentru aprobarea Ghidului național Managementul cazurilor de tuberculoză chimioresistentă	9	73.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea unor acte normative ale Colegiului Fizioterapeuților din România	15
2.590. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical.....	10–13	75.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 36/2018 privind dobândirea calității de membru al Colegiului Fizioterapeuților din România și eliberarea autorizației de liberă practică pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Younes Ziad în Dosarul nr. 597/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 182D/2020.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Dan Cristian Moș, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, pentru a asigura traducerea pentru autorul excepției, Younes Ziad, pe parcursul soluționării excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională, s-a prezentat domnul Adrian Eduard Nicolaescu, interpret autorizat de limba franceză.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele de neconstituționalitate formulate prin notele scrise aflate la dosar.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține că regimul juridic al nulităților, sub aspectul cazurilor și al termenului în care pot fi invocate, reprezintă opțiunea legiuitorului potrivit politicii sale penale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 decembrie 2019 (astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea penală nr. 10 din 6 februarie 2020), pronunțată în Dosarul nr. 597/57/2015, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Younes Ziad, având calitatea de inculpat într-o cauză penală în care a solicitat să se constate, în principal, nulitatea absolută a urmăririi penale și, în temeiul art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, excluderea în materialitatea lor de la dosarul cauzei a probelor administrate,

iar, în secundar, nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică privite ca procedee probatorii și, în temeiul aceluiași norme procesual penale menționate anterior, excluderea în materialitatea lor de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă rezultate din acestea, precum și a tuturor proceselor-verbale de imprimare a conținutului convorbirilor purtate pe e-mail.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia precizează, în prealabil, că examenul de conformitate a dispozițiilor procesuale criticate în raport cu normele constituționale invocate urmează să fie realizat din perspectiva particulară a Deciziei Curții Constituționale nr. 26 din 16 ianuarie 2019, prin care s-a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul României, pe de-o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, pe de altă parte, generat de încheierea între Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații a Protocolului nr. 00750 din 4 februarie 2009, prin care s-a stabilit că Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, precum și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și unitățile subordonate vor verifica, în cauzele pendinte, în ce măsură s-a produs o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală și vor dispune măsurile legale corespunzătoare. De asemenea, menționează că, în cauză, probele a căror nulitate s-a solicitat a fi constatată s-au administrat în perioada de valabilitate a protocolului ce a făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar, pentru respectarea Deciziei Curții Constituționale nr. 26 din 16 ianuarie 2019, instanța trebuie să verifice dacă, în mod substanțial, mijloacele de probă din cauză contravin Constituției, respectiv dacă sprijinul acordat de Serviciul Român de Informații la efectuarea interceptărilor și înregistrărilor încalcă principiul constituțional al separației funcționale dintre serviciile secrete și organele de urmărire penală. Invocă în acest sens paragrafele 162, 192 și 193 din Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 16 ianuarie 2019. Totodată, reține că, sub imperiul Codului de procedură penală anterior, era general acceptată și considerată echitabilă procedura pronunțării instanței cu privire la legalitatea și loialitatea probelor odată cu decizia asupra fondului cauzei. Reține că, pentru faza judecătorești, actualul Cod de procedură penală nu prevede o etapă prealabilă cercetării fondului, în care să fie dezbătută și soluționată problema legalității probelor. Mai mult, arată că ambele coduri reglementează în mod similar procedura căilor de atac, finalizate cu decizii prin care sunt examinate toate problemele de legalitate sau temeinicie ale hotărârii și ale încheierilor premergătoare. Apreciază că nu există vreun temei în textul legii procesual penale actuale care să impună ca legalitatea mijloacelor de probă să fie examinată

în alt moment decât cel în care era examinată sub vechiul cod, acesta putând fi, teoretic, în cazul în care judecata se află în etapa fondului, chiar sentința primei instanțe. Susține că, în pofida celor expuse, o soluție în care instanța se pronunță asupra unei cereri de excludere a unor probe doar prin hotărâre asupra fondului sau, mai mult, prin decizia prin care se soluționează apelul ridică probleme sub aspectul respectării dreptului la un proces echitabil. În acest sens, invocă Decizia nr. 250 din 16 aprilie 2019, paragrafele 24—29 și 46—48, apreciind că argumentele reținute în considerentele citate sunt pe deplin aplicabile și în ipoteza invocării în cursul judecării fondului cauzei sau a căii de atac a excepției nulității absolute a unor probe, în vederea asigurării caracterului echitabil al procesului și exercitării efective a dreptului la apărare. În consecință, susține că, în situația în care instanța se pronunță asupra cererii de excludere a unor probe doar prin hotărârea de soluționare a fondului, efectul excluderii probelor ar putea fi doar unul teoretic, nemaifiind posibilă înlăturarea lor fizică de la dosarul cauzei, contrar deciziei Curții Constituționale. În fața instanței de judecată, cu ocazia exprimării punctelor de vedere ale părților și procurorului asupra excepției de neconstituționalitate invocate, autorul excepției a susținut că normele procesual penale criticate sunt constituționale numai în măsura în care încheierea prin care se constată nulitatea unor mijloace de probă și se exclud acestea din dosar ar putea fi atacată separat de hotărârea finală, prin exercitarea căii de atac a contestației.

7. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, reține că, prin Decizia nr. 21 din 29 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În interpretarea art. 1 alin. (2) raportat la art. 10 alin. (2), art. 102 alin. (2) și (3) și art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, în situația în care este invocată nulitatea absolută cu consecința excluderii unor mijloace de probă, este respectat dreptul la un proces echitabil dacă instanța se pronunță asupra nulității printr-o hotărâre separată (încheiere), anterioară celei prin care soluționează fondul cauzei?” Totodată, reține că deciziile Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017, nr. 802 din 5 decembrie 2017 și nr. 26 din 16 ianuarie 2019 nu statuează cu privire la actul prin care instanța trebuie să se pronunțe asupra cererilor de constatare a nulității absolute și nici cu privire la o eventuală obligație a instanței de a se pronunța printr-o încheiere distinctă de hotărârea prin care se soluționează fondul cauzei. Apreciază că, deși dispozițiile art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală nu impun instanței obligația de a se pronunța asupra cererilor de constatare a nulității absolute printr-o încheiere distinctă de hotărârea prin care se soluționează fondul cauzei, pentru respectarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, este necesar ca instanța să se pronunțe printr-o astfel de încheiere. Consideră că și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 22 din 18 ianuarie 2018, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală și s-a constatat că acestea „sunt constituționale în măsura în care prin sintagma «*excluderea probei*», din cuprinsul lor, se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei”, impun instanței obligația să se pronunțe atât asupra cererilor de constatare a nulității unor

procedee probatorii sau mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale, cât și de a dispune excluderea lor din materialul probator, precum și eliminarea lor fizică, imediat după invocarea și constatarea nulității, tocmai pentru ca efectele menținerii la dosar a probelor nelegal administrate să fie înlăturate. Arată că, în sprijinul soluției ca instanța să se pronunțe asupra cererii de constatare a nulității absolute a unor mijloace de probă administrate sau a unor procedee probatorii din cursul urmăririi penale printr-o încheiere distinctă de hotărârea prin care se soluționează cauza pe fond, sunt și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 250 din 16 aprilie 2019, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 377 alin. (4) teza întâi și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care instanța de judecată se pronunță cu privire la schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare printr-o hotărâre judecătorească care nu soluționează fondul cauzei. Apreciază că s-ar pune în discuție și încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, existând o situație discriminatorie între inculpați în cazul în care constatarea nulității unor mijloace de probă și excluderea acestora din dosar se dispune doar prin sentință, la finalul judecării în prima instanță, sau doar prin decizia definitivă pronunțată în apel, când mijloacele de probă rămân la dosar și ar putea influența convingerea judecătorului, față de cazul când constatarea nulității unor mijloace de probă și excluderea acestora din dosar au loc în procedura de cameră preliminară, astfel că, pe parcursul judecării, acestea nu se mai află la dosarul cauzei și nu pot influența convingerea judecătorului. Cât privește solicitarea autorului excepției potrivit căreia instanța de control constituțional trebuie să constate că prevederile criticate sunt constituționale numai în măsura în care încheierea prin care se constată nulitatea unor mijloace de probă și se exclud acestea din dosar ar putea fi atacată separat de hotărârea finală, prin exercitarea căii de atac a contestației, apreciază că, raportat la obiectul cererilor soluționate prin încheiere, respectarea dispozițiilor constituționale este pe deplin asigurată prin posibilitatea exercitării căii de atac a apelului împotriva încheierii odată cu apelul împotriva sentinței prin care s-a soluționat cauza în fond, în conformitate cu art. 408 alin. (2) din Codul de procedură penală, posibilitatea exercitării unei căi separate de atac reprezentând o excepție de la această regulă, excepție justificată prin dezideratul protejării unor drepturi de o importanță deosebită, cum ar fi situația contestațiilor împotriva încheierilor prin care se dispun măsuri asigurătorii în cursul judecării.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 102 alin. (2) și (3): „(2) *Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.* (3) *Nullitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei.*”;

— Art. 281 alin. (2): „(2) *Nullitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere.*”

12. În susținerea neconstituționalității normelor criticate, autoarea excepției invocă atât prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, cât și dispozițiile art. 6 paragraful (1) și paragraful (3) lit. a) referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin formularea motivelor de neconstituționalitate, autorul solicită, în esență, ca instanța de control constituțional să constate că normele procesual penale criticate sunt constituționale în măsura în care — în situația în care este invocată nulitatea absolută cu consecința excluderii unor mijloace de probă — instanța de judecată se pronunță asupra nulității printr-o hotărâre separată (încheiere), anterioară celei prin care soluționează fondul cauzei.

14. În raport cu criticile astfel formulate, Curtea reține că, în cauză, prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, la data de 5 septembrie 2019, autorul excepției a solicitat să se constate, în principal, nulitatea absolută a urmăririi penale desfășurate în Dosarul penal nr. 23/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție — ST Alba Iulia, ca urmare a realizării acesteia cu sprijinul Serviciului Român de Informații, și, în consecință, în temeiul art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, să se excludă în materialitatea lor de la dosarul cauzei toate probele administrate în faza de urmărire penală, iar, în secundar, să se constate nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică privite ca procedee probatorii și, în temeiul art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, să se dispună excluderea în materialitatea lor de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă rezultate din acestea, respectiv cele rezultate din punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică, emis în baza Încheierii penale nr. 11 din 13 martie 2015, precum și a tuturor proceselor-verbale de imprimare a conținutului convorbirilor purtate pe e-mail.

15. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală în Dosarul nr. 597/57/2015, instanța a admis în parte cererea formulată de autorul excepției de neconstituționalitate, a constatat nulitatea absolută a actelor de punere în executare a unor mandate de supraveghere tehnică, a constatat nulitatea absolută a tuturor actelor de punere în executare a ordonanțelor emise de Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Alba Iulia, iar, în baza art. 102 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală, a exclus din materialul probator toate procesele-verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică, a dispus excluderea fizică de la dosar a tuturor mijloacelor de probă a căror nulitate a fost constatată, precum și a suporturilor care conțineau rezultatul măsurilor de supraveghere tehnică înaintate Curții de Apel Alba Iulia odată cu dosarul de urmărire penală. Totodată, instanța de judecată a constatat nulitatea absolută a

ordonanței emise de Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Alba Iulia și a raportului de constatare tehnico-științifică întocmit de Institutul pentru Tehnologii Avansate, a exclus acest raport din materialul probator și a dispus excluderea fizică a acestuia de la dosar. Curtea observă că, în motivarea soluției sale, instanța de judecată a invocat atât soluția, cât și considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 383 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 17 iulie 2015, nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, nr. 802 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 6 februarie 2018, nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, și nr. 250 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 20 iunie 2019.

16. Cu privire la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, Curtea reamintește jurisprudența sa potrivit căreia „*legătura cu soluționarea cauzei*”, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014). Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat.

17. Astfel, în contextul analizei admisibilității excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în cauză, autorul excepției a invocat nulitatea absolută a unor procedee probatorii și a solicitat excluderea fizică de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă rezultate din acestea, iar instanța de judecată, în baza art. 102 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală, s-a pronunțat asupra nulității și a excluderii fizice a acestora printr-o încheiere separată, anterior pronunțării hotărârii prin care urma să soluționeze fondul cauzei. În aceste condiții, Curtea reține că motivele de neconstituționalitate formulate în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate relevă doar o situație ipotetică în care s-ar putea constata că norma procesual penală este lovită de un viciu de neconstituționalitate.

18. Mai mult, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate de autor relevă o problemă de interpretare și aplicare a normelor procesual penale criticate. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această

operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative.

19. În cauză, Curtea reține că normele procesual penale ale art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) reglementează cu privire la regimul nulității absolute, respectiv în materia excluderii probelor obținute în mod nelegal, astfel că, interpretând și aplicând dispozițiile menționate, instanța de judecată are în vedere cadrul (sistemul) din care fac parte acestea, astfel încât, prin interpretarea sistematică a normelor incidente cadrului legal în materie, să stabilească în mod corect și coerent sensul legii, având în vedere, totodată, și deciziile instanței de control constituțional prin care s-a constatat neconstituționalitatea unor dispoziții legale. În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea în acest sens Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

20. Cât privește critica formulată în fața instanței de judecată — cu ocazia exprimării punctelor de vedere ale părților și procurorului asupra excepției de neconstituționalitate invocate — potrivit căreia normele procesual penale criticate sunt constituționale numai în măsura în care încheierea prin care se

constată nulitatea unor mijloace de probă și se dispune excluderea acestora din dosar ar putea fi atacată separat de hotărârea finală, prin exercitarea căii de atac a contestației, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa constantă, referitoare la reglementarea generală a căilor de atac, că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens pronunțându-se și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea în acest sens Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 38). În speță, Curtea reține că încheierea prin care instanța de judecată se pronunță asupra nulității absolute a unor procedee probatorii și excluderii fizice de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă rezultate din acestea poate fi atacată cu apel odată cu sentința, în temeiul art. 408 alin. (2) din Codul de procedură penală, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor. În aceste condiții, Curtea reține că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale și convenționale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (2) și (3) și ale art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Younes Ziad în Dosarul nr. 597/57/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 237

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ și 488⁶
din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Lucian Constantinescu în Dosarul nr. 9.486/281/2019/a1 al Tribunalului Prahova — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 286D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.237D/2020, nr. 1.422D/2020 și nr. 2.321D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Radu Mircea Racotă în Dosarul nr. 2.199/109/2020 al Tribunalului Argeș — Secția penală, a dispozițiilor art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Florin Piperea în Dosarul nr. 22.332/299/2020 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală, respectiv a dispozițiilor art. 488¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan-Ștefan Bozgan în Dosarul nr. 25.559/215/2020 al Judecătoriei Craiova — Secția penală.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției din Dosarul nr. 1.237D/2020, doamna avocat Corina Popescu, având împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 1.422D/2020. Lipsesc autorii excepției din dosarele nr. 286D/2020 și nr. 2.321D/2020, precum și celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.237D/2020, nr. 1.422D/2020 și nr. 2.321D/2020 la Dosarul nr. 286D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise aflate la dosar. Autorul prezent declară că nu poate preciza motivul pentru care a fost chemat în fața instanței de control constituțional.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 510 din 17 iulie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 4 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.486/281/2019/a1, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Florin Lucian Constantinescu într-o cauză penală în care partea civilă a formulat contestație privind durata procesului penal.

9. Prin Încheierea din 23 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.199/109/2020, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Radu Mircea Racotă într-o cauză având ca obiect contestația privind durata procesului penal, formulată de autor. Autorul excepției de neconstituționalitate este cercetat penal într-un dosar de urmărire penală în cadrul căruia, până la data invocării excepției de neconstituționalitate, s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem*.

10. Prin Încheierea din 5 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.332/299/2020, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Viorel Florin Piperea într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației privind durata procesului penal.

11. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 25.559/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Dan-Ștefan Bozgan într-o cauză având ca obiect contestația privind durata procesului penal, formulată de autor. Autorul excepției de neconstituționalitate este cercetat într-un dosar penal în cadrul căruia, până la data invocării excepției de neconstituționalitate, s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem*.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii formulează, în esență, două critici de neconstituționalitate. Pe de o parte, susțin că normele procesual penale criticate nu acordă persoanei vizate de o plângere penală, având calitatea de făptuitor, dreptul de a formula contestație privind durata procesului penal aflat în faza urmăririi penale decât în situația în care dobândește calitatea de suspect sau inculpat, iar, pe de altă parte, susțin că aceleași norme criticate nu reglementează o sancțiune pentru nerespectarea termenului de soluționare a urmăririi penale, stabilit de către judecătorul de drepturi și libertăți în cazul admiterii unei contestații privind durata procesului penal, contrar dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

13. **Tribunalul Prahova — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că în cuprinsul art. 488¹ alin. (3) din Codul de procedură penală sunt reglementate termenele după a căror împlinire poate fi promovată contestația privind durata procesului penal, procedura contestației fiind prevăzută ca un remediu efectiv ce poate fi exercitat împotriva prelungirii nejustificate a fiecărei etape a procesului penal. Prin urmare, garanția soluționării cauzelor penale într-un termen rezonabil și

respectarea dreptului la un proces echitabil sunt asigurate prin instituirea termenelor prevăzute de dispozițiile menționate, astfel încât să se prevină întârzieri nejustificate, de natură să încalce drepturile fundamentale ale părților.

14. **Tribunalul Argeș — Secția penală** apreciază că dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile Legii fundamentale. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 20 martie 2018. De asemenea, apreciază că prevederile legale criticate respectă principiile previzibilității și accesibilității și nu contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta sa privind calitatea legii, legiuitorul indicând în mod clar, în cuprinsul normelor procesual penale criticate, persoanele care au calitatea procesuală activă de a formula contestații privind durata procesului penal.

15. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că instituția contestației privind durata procesului penal a fost reglementată de legiuitor în sensul acordării unui remediu accelerator, constând în reglementarea unor mecanisme juridice interne care să aibă ca efect soluționarea proceselor în termene rezonabile. Reține că dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție referitoare la termenul rezonabil exprimă realitatea că justiția nu trebuie realizată cu întârzieri care să compromită eficiența și credibilitatea sa. Ideea că justiția nu trebuie realizată cu întârzieri de natură să îi compromită eficacitatea și credibilitatea este exprimată și redată plastic prin două adagii, frecvent utilizate, respectiv „justice delayed, justice denied” (o justiție întârziată, o justiție negată) și „justice rétive, justice fautive” (o justiție lentă, o justiție greșită). Reține că o concretizare a principiului se regăsește în art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. De asemenea, art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că nerespectarea — în mod repetat și din motive imputabile — a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor constituie abatere disciplinară, iar la lit. i) a articolului menționat anterior, că legea califică astfel și efectuarea lucrărilor cu întârziere, din motive imputabile. Totodată, reține că, potrivit art. 13 din Codul deontologic al magistraților, aceștia sunt datori să depună diligență necesară în vederea îndeplinirii cu celeritate — cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile — a lucrărilor ce le revin, conform repartizării. Sunt invocate considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 423 din 9 iunie 2015, paragraful 19, respectiv ale Hotărârii din 24 februarie 2009, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Abramiuc împotriva României*, paragraful 119.

16. **Judecătoria Craiova — Secția penală**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu a formulat opinia sa cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile apărătorului și ale autorului prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 488¹ și 488⁶ din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 488¹: „(1) Dacă activitatea de urmărire penală sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, se poate face contestație, solicitându-se accelerarea procedurii. (2) Contestația poate fi introdusă de către suspect, inculpat, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente. În cursul judecății, contestația poate fi introdusă și de către procuror. (3) Contestația poate fi formulată după cum urmează: a) după cel puțin un an de la începerea urmăririi penale, pentru cauzele aflate în cursul urmăririi penale; b) după cel puțin un an de la trimiterea în judecată, pentru cauzele aflate în cursul judecății în primă instanță; c) după cel puțin 6 luni de la sesizarea instanței cu o cale de atac, pentru cauzele aflate în căile de atac ordinare sau extraordinare. (4) Contestația poate fi retrasă oricând până la soluționarea acesteia. Contestația nu mai poate fi reiterată în cadrul aceleiași faze procesuale în care a fost retrasă.”

— Art. 488⁶: „(1) Când apreciază contestația ca fiind întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța admite contestația și stabilește termenul în care procurorul să rezolve cauza potrivit art. 327, respectiv instanța de judecată să soluționeze cauza, precum și termenul în care o nouă contestație nu poate fi formulată. (2) În toate cazurile, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța care soluționează contestația nu va putea da îndrumări și nici nu va putea oferi dezlegări asupra unor probleme de fapt sau de drept care să anticipeze modul de soluționare a procesului ori care să aducă atingere libertății judecătorului cauzei de a hotărî, conform legii, cu privire la soluția ce trebuie dată procesului, ori, după caz, libertății procurorului de a pronunța soluția pe care o consideră legală și temeinică. (3) Dacă s-a constatat depășirea duratei rezonabile, o nouă contestație în aceeași cauză se va soluționa cu luarea în considerare exclusiv a motivelor ivite ulterior contestației anterioare. (4) Abuzul de drept constând în formularea cu rea-credință a contestației se sancționează cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 7.000 lei și la plata cheltuielilor judiciare ocazionate. (5) Încheierea se motivează în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul se restituie în ziua motivării. (6) Hotărârea se comunică contestatorului și se transmite spre informare tuturor părților sau persoanelor dintre cele enumerate la art. 488⁴ alin. (1) lit. c), din dosarul cauzei, care sunt ținute să respecte termenele cuprinse în aceasta. (7) Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța soluționează contestația nu este supusă niciunei căi de atac. (8) Contestația formulată cu nerespectarea termenelor prevăzute de prezentul capitol se restituie administrativ.”

21. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorii excepției invocă atât prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, cât și dispozițiile art. 6, referitor la dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ din Codul de procedură penală, cât privește critica referitoare la titularii contestației privind durata procesului penal, Curtea reține că, prin raportare la critici similare, a pronunțat deciziile nr. 640 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 21 februarie 2018, nr. 131 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 5 iulie 2018, nr. 510 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 22 octombrie 2018, nr. 26 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 31 martie 2021, și nr. 102 din 10 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 650 din 30 iunie 2022, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

23. În deciziile anterior menționate, Curtea a reținut că procedura specială reglementată la art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală, referitoare la contestația privind durata procesului penal, reprezintă o garanție a soluționării cauzelor penale într-un termen rezonabil și, în acest fel, a respectării dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 21 alin. (3) din Constituție, drept fundamental reglementat, totodată, la art. 8 din Codul de procedură penală ca principiu al aplicării legii procesual penale, dispoziție legală ce constituie o aplicare a normei constituționale anterior menționate. De asemenea, Curtea a constatat că legiuitorul a prevăzut procedura contestației privind durata procesului penal, în aplicarea prevederilor art. 13 din Convenție, ca un remediu efectiv ce poate fi exercitat împotriva prelungirii nejustificate a etapelor procesului penal, în situația în care astfel de întâzieri sunt de natură să încalce drepturile fundamentale ale părților. Curtea a reținut totodată că, astfel reglementată, contestația privind durata procesului penal presupune, așa cum rezultă și din denumirea instituției analizate, existența unui proces penal început. Și, cum prima etapă a procesului penal, conform dispozițiilor procesual penale, este cea a urmăririi penale, întrucât Codul de procedură penală nu reglementează, ca etapă distinctă a procesului penal, anterioară urmăririi penale, realizarea actelor de cercetare penală premergătoare începerii urmăririi penale, titularii contestației reglementate la art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală sunt suspectul, inculpatul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente; în cursul judecării, contestația privind durata procesului penal poate fi formulată și de către procuror.

24. Așa fiind, Curtea a constatat că persoana față de care sunt realizate acte de cercetare penală, în cursul urmăririi penale începute *in rem* — sau chiar în cursul urmăririi penale începute *in personam*, dar în cadrul căreia persoana în cauză nu are calitatea de parte —, nu are dreptul de a promova contestația privind durata procesului penal. Prin urmare, în situația în care, deși sesizat cu o plângere, procurorul nu dispune nicio măsură și nu efectuează niciun act, pasivitatea organelor judiciare nu poate fi sancționată prin utilizarea procedurii speciale analizate. Curtea a conchis că această soluție juridică apare ca fiind rezonabilă, fiind justificată prin lipsa formulării, cu privire la o persoană în legătură cu care sunt efectuate doar acte de cercetare penală, dar care nu are calitatea de suspect sau de inculpat, a unei suspiciuni referitoare la săvârșirea de către aceasta a unei infracțiuni. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 362 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 3 octombrie 2017, paragrafele 23—25, Curtea a reținut că prin „făptuitor” se înțelege persoana care nu are calitatea de suspect, dar în legătură cu care sunt realizate acte de cercetare penală.

25. Curtea a reținut că procesul etapizat de formulare și demonstrare a unei acuzații în materie penală presupune, printre altele, crearea, pentru participanții la procesul penal, a unei stări de incertitudine juridică, ce evoluează odată cu etapele procesului penal, incertitudine de natură să afecteze existența acestora și să influențeze conținutul raporturilor juridice pe care ei le încheie cu alți subiecți de drept, motiv pentru care se impune a fi limitată în timp, pentru a nu afecta în mod ireversibil existența persoanelor în cauză.

26. Curtea a constatat că această problemă nu poate fi invocată însă în privința făptuitorului sau a altor persoane chemate, în cursul urmăririi penale, pentru a fi audiate cu privire la diferite fapte reținute în dosarele penale și care nu au calitatea de părți ale procesului penal, fiind invocată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 27 septembrie 2007, pronunțată în Cauza *Reiner și alții împotriva României*, paragrafele 48 și 54.

27. De altfel, Curtea a reținut că aceeași soluție juridică rezultă și din rațiunea reglementării instituției prescripției răspunderii penale. Aceasta, pe de o parte, limitează în timp

starea de incertitudine a persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală și care nu mai pot fi trase la răspundere după împlinirea termenelor de prescripție a răspunderii penale pentru faptele comise, termene ce sunt calculate conform art. 154 și, respectiv, art. 155 alin. (4) din Codul penal, iar, pe de altă parte, asigură dreptul organelor judiciare ca, până la împlinirea termenelor anterior menționate sau chiar în scopul întreruperii curgerii acestora, să efectueze toate actele de urmărire penală pe care le consideră necesare în vederea aflării adevărului. Astfel, în interiorul termenelor de prescripție a răspunderii penale, organele judiciare au dreptul de a efectua toate actele procedurale pe care le consideră necesare în vederea soluționării cauzelor, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor implicate.

28. Pentru aceste considerente, Curtea a constatat că excluderea persoanelor față de care au fost realizate acte de urmărire penală, dar care nu au calitatea de părți ale procesului penal din categoria titularilor dreptului de a formula contestație privind durata procesului penal este firească, nefiind de natură să încalce dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil ale acestora. Cu privire la drepturile fundamentale anterior menționate a fost invocată Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragraful 78, și Decizia nr. 307 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 3 mai 2010.

29. Referitor la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că persoanele care au calitatea de părți ale procesului penal, aflate în etapele procesuale la care fac referire prevederile art. 488¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv în cursul urmăririi penale, al judecării sau în căile ordinare sau extraordinare de atac, sunt în situații diferite sub aspectul nevoii de a limita starea de incertitudine ce rezultă din calitatea procesuală și etapa procesuală în care se regăsesc, prin formularea unei contestații privind durata procesului penal. Acest aspect justifică reglementarea de către legiuitor a unor termene diferite după a căror împlinire persoanele în cauză pot promova calea de atac astfel reglementată, fără ca, în acest fel, să fie încălcat principiul constituțional al egalității în drepturi. În acest sens au fost invocate Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, și Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009.

30. Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate conform căreia dispozițiile art. 488¹ din Codul de procedură penală plasează făptuitorul pe o poziție de inferioritate față de persoana vătămată, încălcându-i în acest fel dreptul la un proces echitabil, prin faptul că acesta nu este enumerat printre persoanele care au dreptul de a formula contestație cu privire la durata procesului penal. Curtea a reținut că, potrivit art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, contestația analizată poate fi promovată, în cursul urmăririi penale, după trecerea a cel puțin un an de la momentul începerii etapei procesuale anterior menționate. Or, în aceste condiții, prevederea făptuitorului în ipoteza normei criticate ar fi fost lipsită de rațiune juridică.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauză de față.

32. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁶ din Codul de procedură penală, Curtea reține că instanța de control constituțional a mai analizat critica potrivit căreia normele menționate nu reglementează o sancțiune pentru nerespectarea termenului de soluționare a urmăririi penale, stabilit de către judecătorul de drepturi și libertăți în cazul admiterii unei contestații privind durata procesului penal. Astfel, prin Decizia nr. 487 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1123 din 25 noiembrie 2021, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, reținând, la paragraful 19 al deciziei

precitate, cât privește critica potrivit căreia legea procesual penală nu prevede sancțiunea aplicabilă în situația încălcării de către organele judiciare a termenului stabilit conform art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală, că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituțională, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, așa încât o astfel de critică este inadmisibilă.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488⁶ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Florin Piperea în Dosarul nr. 22.332/299/2020 al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Lucian Constantinescu în Dosarul nr. 9.486/281/2019/a1 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Radu Mircea Racotă în Dosarul nr. 2.199/109/2020 al Tribunalului Argeș — Secția penală, de Viorel Florin Piperea în Dosarul nr. 22.332/299/2020 al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția penală, respectiv de Dan-Ștefan Bozgan în Dosarul nr. 25.559/215/2020 al Judecătoriai Craiova — Secția penală și constată că dispozițiile art. 488¹ din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția penală, Tribunalului Argeș — Secția penală, Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția penală și Judecătoriai Craiova — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.701/2020
pentru aprobarea Ghidului național
Managementul cazurilor de tuberculoză chimiorezistentă**

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 13.595/2023 al Direcției generale sănătate publică și programe de sănătate din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 64 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.701/2020 pentru aprobarea Ghidului național Managementul cazurilor de tuberculoză chimiorezistentă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 și 917 bis din 8 octombrie 2020, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 1 august 2023.
Nr. 2.569.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății nr. AR 13.844 din 2.08.2023,

având în vedere prevederile art. 1 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (3), art. 12 alin. (1) și ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice privind înființarea, autorizarea, dotarea, funcționarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, precum și pentru stabilirea documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul care desfășoară servicii publice conexe actului medical, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 26 iunie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Autorizațiile sanitare de funcționare pentru cabinetele de liberă practică conexe actului medical emise, în baza prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației, cu modificările și completările ulterioare, anterior intrării în vigoare a prezentului ordin își mențin valabilitatea până la modificarea condițiilor care au stat la baza emiterii acestora.”

2. **După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 10, cu următorul cuprins:**

„Art. 10. — În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, cabinetele de liberă practică conexe actului medical înființate anterior intrării în vigoare a prezentului ordin vor fi reorganizate de către direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, conform prezentului ordin.”

3. **Anexa nr. 3 „Lista documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul autorizat de Ministerul Sănătății, altul decât medicii și asistenții medicali, să exercite în mod independent servicii publice conexe actului medical” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.**

4. **Anexa nr. 5 „Modelul cererii pentru solicitarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.**

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cătălin Vișean,
secretar de stat

București, 3 august 2023.
Nr. 2.590.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 1.992/2023)*

LISTA

documentelor necesare pentru eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru personalul autorizat de Ministerul Sănătății, altul decât medicii și asistenții medicali, să exercite în mod independent servicii publice conexe actului medical

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Pentru exercitarea în România a serviciilor publice conexe actului medical: tehnică dentară; biologie, biochimie și chimie; fizică medicală; fizioterapie; psihologie; logopedie; sociologie; terapie vocală; optică-optometrie; protezare-ortezare; protezare auditivă; audiologie; nutriție și dietetică, prevăzute la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001, cu modificările și completările ulterioare, este necesară eliberarea autorizațiilor de liberă practică pentru desfășurarea serviciilor publice conexe actului medical de către Ministerul Sănătății prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București.

(2) Emiterea autorizației de liberă practică se solicită direcției de sănătate publică județene/a municipiului București în a cărei arie de competență se desfășoară sau urmează să se desfășoare servicii conexe actului medical.

Art. 2. — Prin excepție de la prevederile art. 1, organizațiile profesionale legal constituite cu competență în emiterea documentelor care atestă pregătirea profesională și dreptul de liberă practică pentru membrii organizației emit autorizații de liberă practică pentru membrii proprii care desfășoară servicii publice conexe actului medical incluse în statutul și competențele organizației.

Art. 3. — Autorizația de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, emisă conform art. 1, se avizează anual.

Art. 4. — Emiterea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL II

Documente necesare pentru eliberarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de către Ministerul Sănătății prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București

Art. 5. — Documentele necesare pentru eliberarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical pentru biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar din România sunt următoarele:

- a) cerere pentru emiterea autorizației de liberă practică;
- b) document de studii eliberat de o instituție de învățământ superior acreditată care atestă formarea în profesie (diplomă de licență sau adeverință de absolvire a studiilor), în copie certificată cu originalul;
- c) certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- d) certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- e) copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- f) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- g) avizul Ordinului Biochimicștilor, Biologilor și Chimicștilor în Sistemul Sanitar din România;
- h) adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Art. 6. — Documentele necesare pentru eliberarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical pentru optician-optometrist sunt următoarele:

- a) cerere pentru emiterea autorizației de liberă practică;
- b) document de studii eliberat de o instituție de învățământ postliceal/superior acreditată care atestă formarea în profesie (diplomă de licență sau adeverință de absolvire a studiilor), în copie certificată cu originalul;
- c) certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- d) certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- e) copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- f) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- g) adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Art. 7. — Documentele necesare pentru eliberarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical pentru tehnician protezare și ortezare sunt următoarele:

- a) cerere pentru emiterea autorizației de liberă practică;
- b) document de studii eliberat de o instituție de învățământ mediu/postliceal/superior acreditată care atestă formarea în profesie;
- c) certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- d) certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- e) copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- f) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- g) dovada obținerii în ultimii 3 ani a cel puțin un certificat de competență în protezare ortopedică/certificat de perfecționare în protezare ortopedică, cu excepția personalului care a absolvit o unitate de învățământ superior medical în ultimii 3 ani;
- h) adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Art. 8. — Documentele necesare pentru eliberarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical pentru audiolog și tehnician protezare auditivă, precum și terapeut vocal, după caz, sunt următoarele:

- a) cerere pentru emiterea autorizației de liberă practică;
- b) document de studii eliberat de o instituție de învățământ superior acreditată care atestă formarea în profesie, precum: diplomă de licență, adeverință de absolvire a studiilor superioare/colegiale de inginer/bioinginer/audiolog/protezist, sau, după caz, dovada parcurgerii în ultimii 3 ani a unui program de calificare în profesia de tehnician acustician-audioprotezist de minimum 3 ani, prin studii postliceale/postuniversitare, în copie certificată cu originalul;
- c) certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- d) certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- e) copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- f) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- g) dovada obținerii în ultimii 3 ani a cel puțin un certificat de competență în protezare auditivă/certificat de perfecționare în protezare auditivă, cu excepția persoanelor care au absolvit o unitate de învățământ superior în domeniul ingineriei medicale în ultimii 3 ani;
- h) adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Art. 9. — Documentele necesare pentru eliberarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical pentru fizician medical și sociolog medical sunt următoarele:

- a) cerere pentru emiterea autorizației de liberă practică;
- b) document de studii eliberat de o instituție de învățământ superior acreditată care atestă formarea în profesie (diplomă de licență sau adeverință de absolvire a studiilor), în copie certificată cu originalul;
- c) certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- d) certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- e) copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- f) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- g) dovada obținerii în ultimii 3 ani a cel puțin un certificat de competență în profesie/certificat de perfecționare, cu excepția persoanelor care au absolvit unitatea de învățământ superior de profil în ultimii 3 ani;
- h) adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

CAPITOLUL III

Documente necesare pentru avizarea anuală a autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de către Ministerul Sănătății prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București

Art. 10. — Documentele necesare pentru avizarea anuală a autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sunt următoarele:

- cerere pentru avizarea autorizației de liberă practică;
- autorizația de liberă practică, în original;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Art. 11. — Prin excepție de la prevederile art. 10, pentru serviciile publice conexe actului medical pentru biochimist, biolog și chimist din sistemul sanitar din România, documentele necesare pentru avizarea anuală a autorizației de liberă practică de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București sunt următoarele:

- cerere pentru avizarea autorizației de liberă practică;
- autorizația de liberă practică, în original;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- copie certificată cu originalul a certificatului de membru emis de organizația profesională;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 5 la Ordinul nr. 1.992/2023)

Modelul cererii pentru solicitarea autorizației de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical

A. Modelul de cerere pentru biolog, biochimist, chimist în sistemul sanitar

Doamnă/Domnule Director,

Subsemnatul(a), ..., născut(ă) la data de ....., CNP ....., cu domiciliul stabil în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., tel. ...., absolvent(ă) al/a ....., cu diploma ....., seria ..... nr. ...., membru(ă) ....., având specialitatea ....., confirmat(ă) specialist/principal prin Ordinul ministrului sănătății nr. .... / ....., angajat(ă)/pensionar(ă) la ..... de la data de ....., vă rog a-mi elibera autorizația de liberă practică în specialitatea .....

Anexez următoarele acte:

- document de studii eliberat de o instituție de învățământ superior acreditată care atestă formarea în profesie, în copie certificată cu originalul;
- certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, în termen, care include viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- act de identitate, în copie certificată cu originalul, în termen;
- dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- avizul Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimiștilor din Sistemul Sanitar din România;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Data .....

Semnătura .....

B. Modelul de cerere pentru optician-optometrist

Doamnă/Domnule Director,

Subsemnatul(a), ..., născut(ă) la data de ....., CNP ....., cu domiciliul stabil în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., tel. ...., absolvent(ă) al/a ....., cu diploma ....., având specialitatea ....., Certificat de competență/Certificat de perfecționare nr. .... / ....., perioada ....., cu un nr. total de ore de pregătire ....., angajat(ă) la ....., vă rog a-mi elibera autorizația de liberă practică în specialitatea .....

Anexez următoarele acte:

- document de studii eliberat de o instituție de învățământ postliceal/superior acreditată care atestă formarea în profesie, în copie certificată cu originalul;
- certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Data .....

Semnătura .....

C. Modelul de cerere pentru tehnician protezare și ortezare

Doamnă/Domnule Director,

Subsemnatul(a), ..., născut(ă) la data de ....., CNP ....., cu domiciliul stabil în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., tel. ...., absolvent(ă) al/a ....., cu diploma ....., având specialitatea ....., Certificat de competență/Certificat de perfecționare nr. .... / ....., perioada ....., cu un nr. total de ore de pregătire ....., angajat(ă) la ....., vă rog a-mi elibera autorizația de liberă practică în specialitatea .....

Anexez următoarele acte:

- document de studii eliberat de o instituție de învățământ mediu/postliceal/superior acreditată care atestă formarea în profesie, în copie certificată cu originalul;
- certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- dovada obținerii în ultimii 3 ani a cel puțin un certificat de competență în protezare ortopedică/certificat de perfecționare în protezare ortopedică, cu excepția personalului care a absolvit o unitate de învățământ superior medical în ultimii 3 ani;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

Data .....

Semnătura .....

D. Modelul de cerere pentru tehnician protezare auditivă/audiolog/terapeut vocal (după caz)

Doamnă/Domnule Director,

Subsemnatul(a), ..., născut(ă) la data de ....., CNP ....., cu domiciliul stabil în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., tel. ...., absolvent(ă) al/a ....., cu diploma ....., având specialitatea ....., Certificat de competență/Certificat de perfecționare nr. .... / ....., perioada ....., cu un nr. total de ore de pregătire ....., angajat(ă) la ....., vă rog a-mi elibera autorizația de liberă practică în specialitatea .....

Anexez următoarele acte:

- document de studii eliberat de o instituție de învățământ superior acreditată care atestă formarea în profesie (diplomă de licență sau adeverință de absolvire a studiilor superioare/colegiale de inginer/bioinginer/audiolog/protezist/pedagogie muzicală, canto) sau, după caz, dovada parcurgerii în ultimii 3 ani a unui program de calificare în profesia de tehnician acustician-audioprotezist de minimum 3 ani, prin studii postliceale/postuniversitare, în copie certificată cu originalul;
- certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- dovada obținerii în ultimii 3 ani a cel puțin un certificat de competență în protezare auditivă/certificat de perfecționare în protezare auditivă, cu excepția persoanelor care au absolvit o unitate de învățământ superior în domeniul ingineriei medicale în ultimii 3 ani;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

E. Modelul de cerere pentru fizician medical/sociolog medical

Doamnă/Domnule Director,

Subsemnatul(a), ..., născut(ă) la data de ....., CNP ....., cu domiciliul stabil în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., sectorul/județul ....., tel. ...., absolvent(ă) al/a ....., cu diploma ....., având specialitatea ....., Certificat de competență/Certificat de perfecționare nr. .... / ....., perioada ....., cu un nr. total de ore de pregătire ....., angajat(ă) la ....., vă rog a-mi elibera autorizația de liberă practică în specialitatea .....

Anexez următoarele acte:

- document de studii eliberat de o instituție de învățământ superior acreditată care atestă formarea în profesie, în copie certificată cu originalul;
- certificat de cazier judiciar, în original, în termen;
- certificat de sănătate fizică și psihică tip A5, valabil 3 luni, care să includă viza medicului psihiatru și viza medicului de medicina muncii, în original;
- copie certificată cu originalul a actului de identitate, în termen;
- dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe documentul de studii nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în copie certificată cu originalul;
- dovada obținerii în ultimii 3 ani a cel puțin un certificat de competență în profesie/certificat de perfecționare, cu excepția persoanelor care au absolvit o unitate de învățământ superior de profil în ultimii 3 ani;
- adeverință de salariat emisă de o unitate sanitară autorizată.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 14/2021 privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (7), ale art. 10 alin. (2), ale art. 13 lit. b) și f), precum și ale art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 37 alin. (1) lit. h), ale art. 52 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 26 iulie 2023, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — La articolul 7 din Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 14/2021 privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1230 din 27 decembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Viza anuală de liberă practică se acordă numai membrilor activi care îndeplinesc cumulativ, la data acordării vizei, următoarele condiții:

1. în cazul persoanelor fizice:

a) nu au declarații de activitate nedepuse, cu termene de depunere în anii precedenți;

b) nu înregistrează obligații de plată restante, cu termene de scadență în anii precedenți;

c) nu înregistrează restante la orele de pregătire profesională stabilite în obligația acestora, conform normelor legale emise de Camera Consultanților Fiscali, până în anul precedent inclusiv;

2. în cazul persoanelor juridice:

a) nu au declarații de activitate nedepuse, cu termene de depunere în anii precedenți;

b) nu înregistrează obligații de plată restante, cu termene de scadență în anii precedenți;

c) cel puțin un consultant fiscal activ dintre asociați/acționari și administratori îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 26 iulie 2023.
Nr. 9.

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022

În baza prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 26 iulie 2023, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 24 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 35. — (1) Ședințele Consiliului superior pot avea loc dacă este întrunită majoritatea simplă a membrilor săi, prin participare fizică și/sau mijloace de comunicare la distanță sau prin mandat de reprezentare.”

2. **La articolul 35, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Un membru al Consiliului superior participant la ședință poate accepta un singur mandat de reprezentare. Mandatul de reprezentare se încheie în formă scrisă.”

3. **La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 36. — (1) Hotărârile și deciziile Consiliului superior sunt adoptate cu majoritatea simplă a voturilor membrilor participanți la ședință, inclusiv voturile reprezentanților.”

4. **La articolul 38, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Biroul permanent se întrunește, de regulă, lunar sau ori de câte ori este necesar și ia decizii cu votul majorității simple a membrilor participanți la ședință, inclusiv voturile reprezentanților, iar în cazul egalității voturilor, cel al președintelui de ședință este decisiv. Ședințele Biroului permanent se pot desfășura și prin mijloace de comunicare la distanță.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 26 iulie 2023.
Nr. 10.

ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea unor acte normative ale Colegiului Fizioterapeuților din România

Având în vedere:

- Procesul-verbal de ședință înregistrat cu nr. 3.174 din 25.07.2023, întocmit în urma ședinței extraordinare a Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România;
- dispozițiile art. 20 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare;
- prevederile art. 2 alin. (2), art. 5, art. 34—36 și ale art. 39 din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017;
- dispozițiile art. 11 și 20 din Regulamentul intern de organizare și funcționare a Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.056/2019, cu modificările și completările ulterioare;
- dispozițiile Hotărârii Adunării generale naționale a Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 16/2020 privind aprobarea Regulamentului pentru desfășurarea ședințelor organelor de conducere ale Colegiului Fizioterapeuților din România,

Consiliul național al Colegiului Fizioterapeuților din România, întrunit în ședința din data de 25.07.2023, emite următoarea hotărâre:

Art. I. — Anexa la Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 30/2018 privind aprobarea Procedurii pentru actualizarea datelor personale și profesionale ale fizioterapeuților aflați în evidențele Colegiului Fizioterapeuților din România și pentru actualizarea documentelor eliberate de Colegiul Fizioterapeuților din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 9 august 2018, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) În cazul schimbării datelor înscrise în autorizația de liberă practică sau în avizul anual, solicitantul are obligația de a preda autorizația și/sau avizul anual, în scopul preschimbării acestora, cu excepția cazului în care solicitantul deține o autorizație de liberă practică eliberată pe baza adevărîței de absolvire și al cărei termen de valabilitate a expirat și/sau un aviz provizoriu a cărui perioadă de valabilitate a expirat.”

Art. II. — Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 43/2018 privind suspendarea sau încetarea la cerere a calității de membru al Colegiului Fizioterapeuților din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 28 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 4 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) autorizația de liberă practică, însoțită de avizul anual, în original, cu excepția cazului în care solicitantul deține o autorizație

de liberă practică eliberată pe baza adevărîței de absolvire și al cărei termen de valabilitate a expirat;”.

2. **La articolul 10 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) autorizația de liberă practică, însoțită de avizul anual, în original, cu excepția cazului în care solicitantul deține o autorizație de liberă practică eliberată pe baza adevărîței de absolvire și al cărei termen de valabilitate a expirat;”.

Art. III. — Anexa la Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 11/2019 pentru aprobarea Procedurii privind transferul membrilor Colegiului Fizioterapeuților din România de la un colegiu teritorial la altul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 26 septembrie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) La luarea în evidență a fizioterapeutului de către noul colegiu teritorial, i se va emite o nouă autorizație de liberă practică, păstrându-se numărul unic alocat din Registrul unic al fizioterapeuților, și se va reține cea eliberată anterior, cu excepția cazului în care solicitantul deține o autorizație de liberă practică eliberată pe baza adevărîței de absolvire și al cărei termen de valabilitate a expirat.”

Art. IV. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România,
Nicoleta-Daniela Stanca

București, 25 iulie 2023.
Nr. 73.

COLEGIUL FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 36/2018 privind dobândirea calității de membru al Colegiului Fizioterapeuților din România și eliberarea autorizației de liberă practică pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut

Având în vedere:

- Procesul-verbal de ședință înregistrat cu nr. 3.174 din 25.07.2023, întocmit în urma ședinței extraordinare a Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România;
- dispozițiile art. 20 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 2 alin. (2), art. 5, art. 34—36 și ale art. 39 din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017;
— dispozițiile art. 11 și 20 din Regulamentul intern de organizare și funcționare a Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.056/2019, cu modificările și completările ulterioare;
— dispozițiile Hotărârii Adunării generale naționale a Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 16/2020 privind aprobarea Regulamentului pentru desfășurarea ședințelor organelor de conducere ale Colegiului Fizioterapeuților din România, luând în considerare Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 69 din 3.07.2023 pentru modificarea și completarea Hotărârii Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 37/2018 privind stabilirea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Fizioterapeuților din România și a unor taxe încasate de Colegiul Fizioterapeuților din România,

Consiliul național al Colegiului Fizioterapeuților din România, întrunit în ședința din data de 25.07.2023, emite următoarea hotărâre:

Art. I. — Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 36/2018 privind dobândirea calității de membru al Colegiului Fizioterapeuților din România și eliberarea autorizației de liberă practică pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1028 din 3 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — (1) Termenul de eliberare a autorizației de liberă practică și a avizului anual este de 15 zile de la data înregistrării

cererii de eliberare și a dosarului complet. Termenul de eliberare poate fi prelungit în cazul în care se impun verificări suplimentare ale actelor depuse la dosar.

(2) Prin excepție de la alin. (1), termenul de eliberare a autorizației de liberă practică și a avizului anual se poate reduce la 7 zile calendaristice de la data înregistrării cererii de eliberare și a dosarului complet, cu condiția achitării taxei pentru eliberarea în regim de urgență, stabilită prin hotărâre a Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România.”

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România,
Nicoleta-Daniela Stanca

București, 25 iulie 2023.
Nr. 75.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

